

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **D. J.**
bytem X
zastoupená obecným zmocněncem JUDr. P. J.
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2021, č. j. X, ve věci vrácení podpory
v nezaměstnanosti**

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále jen „úřad práce“) ze dne 12. 7. 2021 č. j. X. Úřad práce citovaným rozhodnutím uložil žalobkyni povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti (dále jen „podpora“) ve výši 32 116 Kč za období od 14. 12. 2017 do 30. 4. 2018 podle § 56 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZoZ“).
2. Žalobkyni podpora v nezaměstnanosti za uvedené období nenáležela, protože jí byl od 22. 11. 2016 přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a výkon výdělečné činnosti nevyžadoval zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti

posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).

3. Věc navazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 4. 3. 2019, č. j. 72 Ad 57/2018-50, podle kterého měly správní orgány nechat doplnit posudek o invaliditě tak, aby v něm byl výrok o tom, zda výkon výdělečné činnosti žalobkyně vyžadoval či nevyžadoval zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. Tento výrok v původním posudku o invaliditě žalobkyně ze dne 3. 5. 2018 chyběl. Kasační stížnost žalovaného proti citovanému rozsudku zdejšího soudu Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) zamítl rozsudkem ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 Ads 90/2019-38.
4. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí** na tyto skutečnosti odkázal. Žalobkyně požádala o zařazení do evidence uchazečů a výplatu podpory v nezaměstnanosti 14. 12. 2017. Přitom byla poučena, že pokud jí bude přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, je povinna vyplacenou podporu v nezaměstnanosti nebo její část vrátit, nejde-li o osobu schopnou výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Žalobkyně toto poučení podepsala a jednu kopii převzala. Žalobkyně byla uznána invalidní ve třetím stupni a od 6. 11. 2017 byl stupeň invalidity snížen na první. Podle posudku o invaliditě ze dne 3. 5. 2018 (v námitkovém řízení) byla žalobkyně invalidní ve třetím stupni „nadále“. Tyto skutečnosti žalobkyně úřadu práce osvědčila posudky a rozhodnutími.
5. Úřad práce zahájil správní řízení o vrácení podpory 13. 6. 2018 za období od 14. 12. 2017 do 30. 4. 2018 ve výši 32 116 Kč, protože žalobkyně v této době byla poživatelkou invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a podpora jí nenáležela. Podle posudku o invaliditě ze dne 3. 5. 2018 žalobkyně byla invalidní ve třetím stupni a pokles její pracovní schopnosti činil 70 %. Úřad práce si vyžádal od České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) vysvětlení k posudku a ČSSZ dne 19. 1. 2021 a 13. 1. 2021 sdělila, že žalobkyně nebyla schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Úřad práce nové podklady zaslal žalobkyni elektronicky 22. 1. 2021 a opakovaně 3. 2. 2021 a informoval ji o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. To žalobkyně učinila a dne 9. 2. 2021 zaslala písemné vyjádření, že s vysvětlením k posudku nesouhlasí a navrhuje dokazování doplňujícím posudkem tak, jak zdejší soud uvedl v rozsudku ze dne 4. 3. 2019 a NSS v rozsudku ze dne 19. 6. 2020. Úřad práce zaslal ČSSZ 19. 2. 2021 žádost o doplnění posudku o invaliditě. ČSSZ odpověděla úřadu práce 15. 4. 2021, že pokud byl stanoven pokles pracovní schopnosti o 70 % a šlo o třetí stupeň invalidity, do posudku se nepsal negativní výrok o tom, že výkon výdělečné činnosti posuzované osoby nevyžadoval zcela mimořádné podmínky, což ČSSZ vysvětlila ve sděleních ze dnů 19. 1. 2021 a 10. 12. 2020. V tomto konkrétním případě na základě rozsudku NSS byl posudek o invaliditě ze dne 3. 5. 2018 doplněn dne 3. 3. 2021 o výrok, že výkon výdělečné činnosti žalobkyně nevyžadoval zcela mimořádné podmínky. Žalobkyně tento doplňující posudek úřadu práce doložila. Úřad práce požádal 17. 5. 2021 o doplnění přesné formulace výroku. Podle sdělení ČSSZ ze dne 19. 5. 2021 výkon výdělečné činnosti žalobkyně nevyžadoval zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity.
6. Žalovaný za spornou otázku označil to, jestli žalobkyně byla či nebyla schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, a tudíž zda je povinna vyplacenou podporu vrátit. Úřad práce nechal posudek o invaliditě doplnit o povinnou náležitost podle § 7 písm. f) bod 6 vyhlášky o posuzování invalidity, tj. jestli je schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Doplňující posudek ze dne 3. 3. 2021 stanovil, že žalobkyně nebyla schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Doplňující posudek potvrdilo i následné vyjádření ČSSZ ze dne 19. 5. 2021. Skutkový stav tak byl zjištěn bez důvodných pochybností a rozhodnutí úřadu práce o vrácení podpory bylo v souladu se zákonem. Žalobkyně byla poučena o svých právech účastníka řízení a mohla se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Doplňujícím posudkem se nijak neměnilo původní posouzení invalidity a nebyl zde důvod pro přiznání jiné výše invalidního důchodu. Proto žalobkyně neměla důvod brojit proti rozhodnutí o invalidním důchodu. Podle zjištěného skutkového stavu žalobkyně pobírala invalidní důchod v době, kdy pobírala podporu, a proto byla povinna podporu vrátit. Souběh zákon v daném případě nepřipouští.

7. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že neměla možnost seznámit se s podklady rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí o odvolání (dále jen „správní řád“). Správní orgány nezjistily skutkový stav v souladu s § 3 správního řádu. Doplňující posudek byl nepodložený a neobsahoval zdůvodnění, proč žalobkyně nemá stanoveny zcela mimořádné podmínky pro výkon výdělečné činnosti. Žalobkyně neměla možnost účastnit se jednání o doplňujícím posudku. Žalobkyně nebyla dostatečně poučena. Doplňující posudek neměl povinné náležitosti. Posudkový lékař neměl odbornost a kompetence k naplnění neurčitěho právního pojmu „zcela mimořádné podmínky“. Žalobkyni byl upřen opravný prostředek proti posudku, resp. proti rozhodnutí o invalidním důchodu.
8. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí, celé správní řízení a rozsudek zdejší soudu ze dne 4. 3. 2019, č. j. 72 Ad 57/2018-50, kterým byl zavázán vyžádat doplňující posudek tak, aby v něm bylo obsaženo posouzení, zda je žalobkyně schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Podle doplňujícího posudku ze dne 3. 5. 2021 výkon výdělečné činnosti žalobkyně nevyžadoval zcela mimořádné podmínky, a proto úřad práce rozhodl, že žalobkyně byla povinna vrátit podporu v nezaměstnanosti. Žalobkyně nebyla krácena na svých právech účastnit se jednání posudkového lékaře, protože nešlo o opětovné posouzení zdravotního stavu. To už bylo učiněno a závěr posudku se nijak neměnil. Nyní byl posudek pouze doplněn o posouzení, zda je žalobkyně schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Proto nebylo rovněž třeba dokládat další lékařské zprávy. ČSSZ ve sdělení (na žádost úřadu práce o vysvětlení) ze dne 19. 5. 2021 pouze znovu zopakovala, že výkon výdělečné činnosti žalobkyně nevyžaduje zcela mimořádné podmínky. Toto sdělení nemělo na věc žádný vliv a nemělo formu rozhodnutí. K námitce o podkladech doplňujícího posudku žalovaný odkázal na to, že posouzení zdravotního stavu a invalidity žalobkyně již proběhlo a je obsahem původního, později doplněného posudku. Tento posudek nebyl při jeho doplnění nijak měněn. Stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností.
9. **Žalobkyně v replice** vyslovila nesouhlas s argumentací žalovaného ve vyjádření k žalobě a zopakovala svá žalobní tvrzení.
10. **Žalobkyně v dalším vyjádření** poukázala na vyznění rozkladové komise žalovaného ze dne 1. 3. 2022, že neshledal podnět k přezkumu napadeného rozhodnutí důvodný. Toto vyznění žalobkyně přiložila a vyslovila s ním nesouhlas s odkazem na žalobní námítky.
11. **Žalobkyně při jednání soudu** odkázala na žalobu. Pouze odborní lékaři se mohou vyjádřit ke sporné otázce. Při psychosomatických potížích žalobkyně je například ergoterapie (pracovní terapie) podpurná medicínská metoda; je organizovaná lékařským zařízením. Je

třeba vyložit i pojem „výdělečná činnost“. Posudek byl vydán i na základě propouštěcích zpráv, které se ke sporné otázce nevyjadřují. Nikdo nepoložil žalobkyni otázku, zda je schopna výdělečné činnosti. Zejména se k této otázce měli vyjádřit odborníci v tomto oboru. Posudkový lékař neměl kompetence rozhodnout o této otázce, nemá potřebnou aprobaci. Žalobkyně se nemohla k věci vyjádřit a neměla ani možnost podat námitky a žalobu v důchodové věci, aby mohla navrhnout znalecký posudek, výslech lékaře či znalce. Žalobkyně vznesla námitku prekluze podle § 55 odst. 4 ZoZ, protože uplynula lhůta pěti let pro vrácení podpory, a to 6. 2. 2023.

12. **Žalovaný při jednání soudu** poukázal na to, že naplnil závazný právní názor soudu podle rozsudku č. j. 72 Ad 57/2018-50, potvrzeného rozsudkem NSS č. j. 5 Ads 90/2019-38. Podmínky § 56 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. c) ZoZ byly naplněny. Pokud jde o prekluzi, soud žalobě nepřiznal odkladný účinek a napadené rozhodnutí nabylo právní moci před uplynutím zmíněné pětileté lhůty.
13. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Soud ověřil **ze správního spisu, že** popis správního řízení v napadeném rozhodnutí odpovídá správnímu spisu. Podle posudku pracoviště ČSSZ Ostrava o invaliditě žalobkyně ze dne 3. 3. 2021 vyplývá z bodů 2 a 4 výsledku posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, že výkon výdělečné činnosti žalobkyně nevyžaduje mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity.
15. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
16. Neopodstatněná je žalobní námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav v souladu s § 3 správního řádu** a že **posudek o invaliditě neobsahoval náležitosti** podle § 7 vyhlášky o posuzování invalidity.
17. Podle § 56 odst. 1 písm. c) ZoZ „uchazeč o zaměstnání je povinen vrátit poskytnutou podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci nebo jejich části, bylo-li krajskou pobočkou úřadu práce **dodatečně zjištěno**, že mu byl přiznán starobní důchod nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, s výjimkou invalidního důchodu přiznaného fyzické osobě, která je invalidní ve třetím stupni a je schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“
18. Podle § 56 odst. 2 písm. c) ZoZ „podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci je uchazeč o zaměstnání povinen vrátit úřadu práce za dobu, po kterou se jejich **poskytování překrývá s dobou pobírání invalidního důchodu** pro invaliditu třetího stupně, s výjimkou invalidního důchodu přiznaného fyzické osobě, která je invalidní ve třetím stupni a je schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“
19. Hypotézy obou citovaných norem byly naplněny. Mezi účastníky řízení nebylo sporné, že žalobkyně pobírala podporu od 14. 12. 2017 (kdy podala žádost o zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání a o výplatu podpory) do 3. 4. 2018, do kdy jí úřad práce vyplácel podporu. Dne 14. 5. 2018 totiž žalobkyně předložila úřadu práce posudek o invaliditě třetího stupně ze dne 3. 5. 2018; přitom byla opětovně poučena, že je povinna vrátit podporu.

20. Zákon neumožňuje v postupu úřadu práce podle napadeného rozhodnutí žádnou výjimku, prominutí apod. Úřad práce ani žalovaný neměly možnost uvážení, zda stanoví žalobkyni povinnost vrátit podporu. Podpora je benefitem, který stát poskytuje v zákonem určených případech při ztrátě zaměstnání osobám, které si hledají novou výdělečnou činnost. Podobně invalidní důchod nahrazuje příjem z výdělečné činnosti. Pobírání obou náhrad není možné a brání tomu právě aplikované § 56 odst. 1 písm. c) a § 56 odst. 2 písm. c) ZoZ.
21. Podle posudku o invaliditě byla žalobkyně invalidní ve třetím stupni a pokles její pracovní schopnosti činil 70 %. To znamená, že její pracovní schopnost byla zachována z 30 %.
22. Soud ověřil z posudku ve správním spise ve znění jeho doplnění (resp. opravy), že obsahuje všechny náležitosti podle § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek obsahuje: a) označení orgánu sociálního zabezpečení, který posoudil zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce, jméno, popřípadě jména, příjmení a titul příslušného lékaře a jeho podpis a razítko tohoto orgánu, b) jméno a příjmení a rodné číslo žalobkyně, adresu místa jejího trvalého pobytu pojištěnce, c) účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně, d) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu žalobkyně, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně, e) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně, f) výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením 1. zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 2. procentní míry poklesu pracovní schopnosti, 3. stupně invalidity, 4. dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, 5. zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, g) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.
23. Podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity „zcela mimořádnými podmínkami, za nichž je pojištěnec schopen výdělečné činnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 %, se rozumí zásadní úprava pracovních podmínek, pořízení a využívání zvláštního vybavení pracoviště, zvláštní úpravy stávajících strojů, nástrojů, používání zvláštních pracovních pomůcek nebo každodenní podpora nebo pomoc na pracovišti formou předčitatelských služeb, tlumočnických služeb nebo pracovní asistence.“
24. Doplnující posudek o invaliditě žalobkyně nestanovil, že výkon její výdělečné činnosti vyžaduje mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobkyně ve správním řízení ani v žalobě nevznesla konkrétní námitku, že by měla mít k výkonu výdělečné činnosti mimořádné podmínky, z jakého důvodu a v čem by měly spočívat dle citovaného § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobkyně rovněž nepředložila žádný důkaz, který by její žalobní tvrzení konkretizoval a osvědčil.
25. Pokud posudek posudkové komise není úplný, vyžádá si žádající orgán veřejné moci doplňující posudek (srov. rozsudek NSS č. j. 5 Ads 202/2016-29). Ačkoli byl v posuzovaném případě vyžádán opravný posudek, zjevně se jednalo o posudek doplňující, protože v něm chyběla jedna z povinných náležitostí.
26. Lichá je námitka, že žalobkyni byl **upřen opravný prostředek proti posudku o invaliditě**. Proti posudku v posuzované věci nebyl podle žádného zákona ve správním řízení opravný prostředek přípustný. Pokud jde o přezkoumání posudku ve správním soudnictví, v souladu s § 65 s. ř. s. a se závěry usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 6 A 25/2002-42 žalobu proti rozhodnutí lze podat pouze proti rozhodnutí, které zasáhlo negativně do

právní sféry žalobce včetně rozhodnutí, kterými byl žalobce na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Jde o konečné rozhodnutí ve věci. Posudek o invaliditě takovým rozhodnutím není, je pouze podkladem pro vydání meritorního rozhodnutí. Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud v mezích žalobních bodů přezkoumá zákonnost podkladu rozhodnutí, byl-li závazným podkladem, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.

27. Neopodstatněná byla žalobní námitka, že **úřad práce** porušil § 36 odst. 3 správního řádu tím, že **neumožnil žalobkyni seznámit se s podklady rozhodnutí** a vyjádřit se k nim. Smyslem procesního práva podle § 36 odst. 3 správního řádu je dát účastníku k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění (POTĚŠIL, Lukáš. § 36 [Výčet úkonů, oprávnění a povinností účastníka]. In: POTĚŠIL, Lukáš, HEJČ, David, RIGEL, Filip, MAREK, David. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, marg. č. 19.) V posuzovaném případě úřad práce oznámil žalobkyni dne 26. 5. 2021, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do pěti pracovních dnů od doručení oznámení. Úřad práce v oznámení poukázal na to, že žalobkyně mu doručila sama dne 10. 5. 2021 „opravný“ posudek ze dne 3. 5. 2018 a dále že úřadu práce bylo doručeno 19. 5. 2021 sdělení k „opravnému“ posudku, a to pracovištěm ČSSZ Ostrava. Úřad práce zaslal jmenované sdělení žalobkyni v kopii v příloze oznámení.
28. Soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že **posudkový lékař neměl odbornost k naplnění neurčitého právního pojmu „zcela mimořádné podmínky“**. Posudkovým lékařem může být pouze lékař, který má znalosti medicínské a dále znalosti z oboru práva sociálního zabezpečení. Posudkový lékař musí mít atestaci z oboru posudkového lékařství, pravidelně se vzdělává a jeho vzdělání se ověřuje podle zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.
29. Není stanovena povinnost jmenovat členem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) odborníka určitého klinického oboru pro konkrétní posuzovaný případ. Podle § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, musí být posudková komise nejméně tříčlenná, složená z předsedy, kterým je lékař, tajemníka a dále odborných lékařů jednotlivých klinických oborů. Z logiky věci plyne, že posudková komise musí být složena tak, aby mohla řádně zhodnotit zdravotní stav posuzovaného a případně provést také vlastní vyšetření (srov. rozsudky NSS č. j. 8 Ads 331/2018-37, bod 21, a č. j. 3 Ads 94/2008-85). Podle rozsudku NSS č. j. 6 Ads 285/2016-38 postačí, je-li členem posudkové komise lékař, jehož základní odbornost odpovídá základním vymezením zdravotních postižení, která jsou uvedena v jednotlivých kapitolách vyhlášky o posuzování invalidity. Členové posudkových komisí, kteří jsou lékaři, mají odborné znalosti z lékařského oboru a z práva sociálního zabezpečení, aby kvalifikovaně posoudili funkční dopad zdravotního stavu na pracovní schopnost. Lékař bez atestace z posudkového lékařství není oprávněn činit posudkové závěry o snížení pracovní schopnosti, její míře a stupni invalidity pro účely řízení o nároku na dávku sociálního zabezpečení (srov. rozsudek NSS č. j. 1 Ads 252/2019-30, bod 19).

30. Nedůvodná je námitka **žalobkyně**, že **nebyla při doplňujícím posouzení invalidity osobně vyšetřena**. Přesvědčivost posudku je obecně kategorií nezávislou na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu či nikoliv. Aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nesmí být zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy. Jakkoliv by přímé osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem mělo být pravidlem, takové pravidlo neplatí bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu (viz např. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 7/2004-70, č. j. 4 Ads 82/2011-44). K tomu soud dodává, že žalobkyně byla přítomna jednání posudkové komise dne 9. 11. 2021 a mohla se k věci vyjádřit. Z posudku a s přihlédnutím k okolnostem věci je zřejmé, že posudková komise nepovažovala osobní vyšetření žalobkyně za potřebné. Při doplnění posudku o invaliditě nešlo o primární posouzení zdravotního stavu a invalidity, ale pouze o doplnění výroku, jestli je žalobkyně schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Ostatně, žalobkyně ani ve správním řízení netvrdila, že by na osobním vyšetření posudkové komise trvala a z jakého důvodu. Tento důvod nevedla ani k námitce chybějícího vyšetření ve správním řízení.
31. Soud nepřisvědčil námitce **nedostatečného poučení** žalobkyně. Námitka je obecná. Žalobkyně nekonkretizovala, jaké poučení jí chybělo, a navíc byla zastoupena zmocněncem s právním vzděláním. Soud ze správního spisu zjistil, že správní orgány splnily poučovací povinnost a žalobkyni o vrácení podpory poučily opakovaně.
32. Nedůvodná byla **námitka prekluze**. Podle § 55 odst. 4 ZoZ „nárok na vrácení podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci nebo jejich splátek poskytnutých neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 5 let ode dne, od kterého nenáležela vůbec nebo v poskytnuté výši.“ Úřad práce přiznal žalobkyni podporu od 14. 12. 2017 do 30. 4. 2018. Nejzazší lhůta, do které mělo nabýt právní moci rozhodnutí o vrácení podpory, skončila pro prvou splátku 14. 12. 2022, což je více než jeden rok poté, co nabylo právní moci napadené rozhodnutí, a nejzazší skončí dne 30. 4. 2023, což ke dni rozhodnutí soudu ještě ani nenastalo.
33. Soud neprováděl důkazy, které navrhla v žalobě žalobkyně, včetně výsledku účastníků, protože byly nadbytečné. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně a v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu. Všechny podklady potřebné pro rozhodnutí ve věci byly součástí správního spisu. Žalobní námitky a návrhy nevnesly do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Rozsudek zdejšího soudu č. j. 72 Ad 57/2018-50 o zrušení předcházejícího napadeného rozhodnutí v téže věci byl účastníkům řízení dobře znám a je veřejnosti dostupný na www.nssoud.cz. Žalobkyně nenavrhovala provedení konkrétních listin ze spisu zn. 72 Ad 57/2018 a ze spisu orgánu sociálního zabezpečení, proto soud důkaz těmito spisy neprováděl; tuto potřebu neshledal vzhledem k obecnému charakteru námitek. Pro úplnost soud dodává, že podání žalobkyně jsou velmi obsažná a nesměřují k věci a účelu podání, což snižuje jejich srozumitelnost.
34. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Přezkoumávaný proces byl souladný se zákonem a oba správní orgány svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

35. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně ani úspěšný žalovaný nemají právo na náhradu nákladů řízení (žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani úhradu nákladů řízení nepožadoval).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 23. února 2023

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně